

Shanghai Bicycle Corporation (Group)
mot
Europeiska unionens råd

”Dumpning — Statshandelsland — Likadan produkt —
Individuell behandling — Beräkning av dumpningsmarginal”

Förstainstansrättens dom (femte avdelningen i utökad sammansättning) av den
25 september 1997 II - 1389

Sammanfattning av domen

1. *Talan om ogiltigförklaring — Talerätt — Juridiska personer — Begrepp — Ställning som juridisk person enligt nationell rätt eller erkännande som självständig juridisk enhet av gemenskapsinstitutionerna*
(EG-fördraget, artikel 173; domstolens rättegångsregler, artikel 38.5 a; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 44.5 a)
2. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Förordning om införande av en antidumpningstull — Exportföretag i ett tredje land som har varit föremål för undersökningen och deltagit i denna*
(EG-fördraget, artikel 173, fjärde stycket)

3. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Dumpningsmarginal — Bestämning av normalvärdet — Import från länder utan marknadsekonomi — Bestämning av "likadana varor" — Urval — Institutionernas utrymme för skönsmässig bedömning — Domstolsprövning — Gränser*
(Rådets förordning nr 2423/88, artiklarna 2.5, 2.12 och 2.13)
4. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpningsåtgärder — Fastställande av antidumpingstullar — Införande av en enhetlig tull för all import från ett land utan marknadsekonomi — Lagenlighet — Villkor*
(Rådets förordning nr 2423/88, artiklarna 2.5, 2.9, 2.13, 2.14 och 13.3)
5. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpningsåtgärder — Fastställande av antidumpingstullar — Individuell behandling av exportföretag i länder utan marknadsekonomi — Villkor — Bevis på företagets självständighet i förhållande till staten — Institutionernas utrymme för skönsmässig bedömning — Domstolsprövning — Gränser*
(Rådets förordning nr 2423/88)
6. *Gemenskapsrätt — Principer — Rätten till försvar — Iakttagande inom ramen för administrativa förfaranden — Antidumping — Institutionernas skyldighet att lämna de berörda företagen begärd information — Gränser*
(EG-fördraget, artikel 214; rådets förordning nr 2423/88, artiklarna 7.4 b, 8.2 och 8.3)
1. Frågan om en talan om ogiltigförklaring, som väcks av en enhet med stöd av artikel 173 i fördraget, kan upptas till sakprövning beror i första hand på om denna enhet är en juridisk person. I gemenskapens domstolssystem anses sökanden vara en juridisk person om den har förvärvat ställning som sådan i enlighet med den rätt som gäller för dess bildande, eller om den av gemenskapsinstitutionerna har behandlats som en självständig juridisk enhet.
- privaträttslig juridisk person till sin ansökan bifoga stiftelseurkund, bolagsordning, stadgar eller annan motsvarande handling eller ett nyligen utfärdat utdrag ur bolagsregister, handelsregister, föreningsregister eller motsvarande register eller annat bevis för dess rättsliga existens. En kopia av handelsregistret som styrker att en enhet har registrerats som en "corporate legal person", som tillhör Folkrepubliken Kina och som har ställning som juridisk person enligt kinesisk rätt, utgör ett bevis för enhetens rättsliga existens.
- Enligt artikel 38.5 a i domstolens rättegångsregler och artikel 44.5 a i förstainstansrättens rättegångsregler skall en
- En enhet kan hur som helst inte nekas ställning som självständig juridisk person,

när gemenskapsinstitutionerna har behandlat den som en sådan under det administrativa förfarande som föregick antagandet av den ifrågasatta rättsakten.

enda förhållandet att tullen i fråga är enhetlig och har införts med avseende på en stat och inte med avseende på enskilda företag.

2. Även om det med avseende på kriterierna i artikel 173 fjärde stycket i fördraget stämmer att förordningarna om införande av antidumpningstullar genom sin natur och räckvidd faktiskt har en normativ karaktär, eftersom de tillämpas på flertalet berörda ekonomiska aktörer, är det för den skull inte uteslutet att bestämmelserna kan beröra vissa ekonomiska aktörer personligen.

De rättsakter genom vilka det införs antidumpningstullar är således av sådant slag att de direkt och personligen berör producent- och exportföretag som kan visa att de har utpekats i kommissionens eller rådets rättsakter eller berörts av de förberedande undersökningarna och, mer generellt, varje ekonomisk aktör som kan visa att han har vissa specifika egenskaper som med hänsyn till åtgärden i fråga särskiljer honom från varje annan ekonomisk aktör.

Vidare får domstolsskyddet för de enskilda företag som berörs av en antidumpningstull inte påverkas av det

När ett företag vars produkter har pålagts en antidumpningstull har deltagit i det administrativa förfarandet så länge som det var möjligt och detta deltagande uttryckligen omnämns i förordningen om införande av antidumpningstull, skall företaget anses vara personligen berörd av den ifrågasatta förordningen.

För övrigt måste detta företag även anses vara direkt berört, eftersom en förordning om införande av en antidumpningstull medför skyldighet för medlemsstaternas tullmyndigheter att ta ut den införda tullen utan att dessa myndigheter lämnas något utrymme för eget skön.

3. Vid import från länder utan marknadsökonomi skall bestämningen av "likadana varor", för att beräkna normalvärdet med tillämpning av artikel 2.5 och 2.12 i grundförordning nr 2423/88 om antidumpning, omfattas av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som gemenskapsinstitutionerna har när de analyserar komplicerade ekonomiska förhållanden. Institutionerna har samma utrymme för skönsmässig bedömning när de använder en urvalsteknik enligt arti-

kel 2.13 i grundförordningen om antidumpning.

Domstolsprövningen av en sådan bedömning måste begränsas till en kontroll av att handläggningsreglerna har iakttagits, att de sakomständigheter som har legat till grund för det ifrågasatta valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa sakomständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit något maktmissbruk.

— Artikel 2.9 avser endast prisjämförbarheten och de justeringar som skall göras för att ta hänsyn till olikheter som påverkar denna jämförbarhet.

— Den omständigheten att det i artikel 2.13 föreskrivs att om priserna varierar skall exportpriset normalt jämföras med normalvärdet transaktion för transaktion innebär inte att det inte kan fastställas en enhetlig antidumpningstull.

4. En politik som har till resultat att det införs en enhetlig antidumpningstull för ett helt land strider varken mot ordalydelsen av, ändamålet med eller andan i grundförordning nr 2423/88 om antidumpning, om denna politik är nödvändig för att gemenskapen skall kunna skydda sig mot dumpning och mot risken för att skyddsåtgärderna kringgås.

— Varken artikel 13.3 i denna förordning eller artikel 8.3 i GATT:s antidumpningskod förbjuder införandet av en enhetlig tull eller medför skyldighet att beräkna en dumpningsmarginal för varje exportör separat. Det krävs bara att tullbeloppet, som kan vara ett enhetligt belopp, motsvarar dumpningsmarginalen, som kan ha bestämts på ett enhetligt sätt.

Det finns inte någon bestämmelse i grundförordningen enligt vilken det är förbjudet att införa en enhetlig antidumpningstull för statshandelsländer:

— I artikel 2.5 anges endast de kriterier enligt vilka normalvärdet skall bestämmas vid import från länder utan marknadsekonomi.

— Även om det stämmer att dumpningsmarginalen i artikel 2.14 a i grundförordningen definieras som det belopp varmed normalvärdet överstiger exportpriset, anges under b i denna artikel att vägda medeltal får fastställas då dumpningsmarginalerna varierar.

— Även om det följer av både systematiken i och ändamålet med artikel 13.2 i grundförordningen — enligt vilken antidumpningsförordningarna skall ange bl. a. den införda tullens belopp och typ, den vara som avses, ursprungs- eller exportlandet, om möjligt leverantörens namn samt de skäl på vilka förordningen bygger — att skyldigheten att ange leverantörens namn i princip innebär en skyldighet att fastställa en särskild antidumpningstull för varje leverantör, har lagstiftaren uttryckligen begränsat denna skyldighet till att gälla endast de fall där en sådan precisering är möjlig. Det är dock inte möjligt att ange namnet på varje leverantör om det, för att undvika risken att antidumpningstullarna kringgås, är nödvändigt att införa en enhetlig tull för ett helt land, vilket är fallet när det är fråga om ett statshandelsland och gemenskapsinstitutionerna, efter att ha undersökt de berörda exportörernas situation, inte är övertygade om att dessa exportörer agerar på ett självständigt sätt i förhållande till staten.

Vad beträffar grundförordningens ändamål består detta bland annat i att skydda gemenskapen mot dumpad import. Vad beträffar förordningens anda framgår det av olika bestämmelser att normalvärdet och exportpriserna normalt skall fastställas individuellt för varje exportör. Detta vill dock inte säga att gemenskapsinstitutionerna är skyldiga att göra så i varje enskilt fall, och det betyder inte heller att de är skyldiga att införa en individuell antidumpningstull för varje exportör. Gemenskapsinstitutionerna har

genom förordningens anda ett stort mått av frihet att avgöra när det är lämpligt att bevilja de berörda exportörerna individuell behandling. Detta framgår av bland annat artikel 2.14 b och artikel 13.2 enligt vilka gemenskapsinstitutionerna har möjlighet att fastställa ett vägt medeltal av dumpningsmarginaler, och således en enhetlig dumpningsmarginal för ett helt land, samt att införa en enhetlig antidumpningstull för detta land.

5. Frågan om huruvida en exportör från ett statshandelsland agerar på ett tillräckligt självständigt sätt i förhållande till staten för att kunna beviljas individuell behandling är avhängig bedömningen av komplicerade sakomständigheter av såväl ekonomisk, politisk som juridisk art.

I detta hänseende, liksom vad gäller komplicerade ekonomiska frågor, har institutionerna ett stort utrymme för eget skön vid bedömningen av vilka faktiska omständigheter av politisk och juridisk art som råder i ett statshandelsland. Domstolsprövningen av denna bedömning måste därför begränsas till en kontroll av att handläggningsreglerna har iakttagits, att de sakomständigheter som har legat till grund för det ifrågasatta valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa sakomständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit något maktmissbruk.

6. I ett sådant administrativt förfarande som det som föregår införandet av antidumpningstullar har rätten till försvar respekterats, om det berörda företaget under förfarandet har getts tillfälle att tillkänna sin åsikt i fråga om riktigheten och relevansen av åberopade förhållanden och omständigheter samt, i förekommande fall, de handlingar som har beaktats.

Kommissionens skyldighet att lämna uppgifter måste dock stå i samklang med det förbud att lämna ut konfidentiella uppgifter som följer dels av artikel 8.2 i

grundförordningen om antidumpning, enligt vilken varken gemenskapsinstitutionerna, medlemsstaterna eller någon av deras tjänstemän får yppa någon uppgift som lämnats i enlighet med denna förordning med begäran om konfidentiell behandling, annat än med uppgiftslämnarens uttryckliga tillstånd, dels av artikel 214 i fördraget och artikel 8.3 i grundförordningen, enligt vilka gemenskapsinstitutionerna kan anse att vissa uppgifter skall vara konfidentiella om röjande av dem sannolikt har en avsevärd negativ verkan på uppgiftslämnaren eller källan.